Lietas arhīva Nr. A42-01315-24/12
ECLI:LV:ADRJRIT:2024:0425.A420131524.3.S

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2024.gada 25.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Līga Cielava,
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2024.gada 14.februāra lēmuma Nr. 347/PLN/2024 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/, Indijas Republikas (turpmāk – Indija) pilsonis, 2023.gada 25.oktobrī vērsās Valsts robežsardzē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Pieteicējs iesniegumā (*lietas 34.lapa*), sākotnējā intervijā (*lietas 36.-40.lapa*) un personiskajā intervijā (*lietas 24.-25.lapa*) norādīja, ka bija spiests izceļot no Indijas, jo tur viņa dzīvība ir apdraudēta saistībā ar konfliktu par viņa ģimenei piederošo nekustamo īpašumu. Pieteicēju esot draudējis nogalināt viņa tēvocis, pieteicējs vērsies policijā, tomēr palīdzība tika atteikta. Pieteicējs nevēlas atgriezties Indijā, tādēļ viņam ir nepieciešams patvērums.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2024.gada 14.februāra lēmumu Nr. 347/PLN/2024 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) (*lietas 7.-10.lapa*) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka Indijā viņš būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību noteiktai sociālajai grupai vai viņa politiskajiem uzskatiem. Līdz ar to nav pamata vērtēt pieteicēja iesnieguma atbilstību iepriekš minētajiem kritērijiem. Pieteicēja patiesais patvēruma pieprasīšanas motīvs un bailes atgriezties izcelsmes valstī ir saistīts ar ekonomiska un sociāla rakstura problēmām, tādēļ nav pamata piešķirt pieteicējam bēgļa statusu.

[2.2] Pieteicējam nav piešķirams arī alternatīvais statuss.

Nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam Indijā draudētu nāves soda piespriešana, tā iespējama izpilde vai arī spīdzināšana, necilvēcīga un pazemojoša attieksme vai sodīšana.

Pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka šajā vai kādā citā no iepriekšējām dzīvesvietām Indijā būtu saskāries ar smagu kaitējumu Patvēruma likuma 41.panta izpratnē. Pieteicēja dzīvesvieta līdz izceļošanai no Indijas esot bijusi /vietas nosaukums A./ ciemā, /vietas nosaukums B./ apgabalā, /vietas nosaukums C./ štatā. Informācija par drošību šajā Indijas reģiona neliecina par to, ka tur šobrīd notiek starptautiski vai plaša mēroga iekšēji konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ. Tādējādi nav konstatējams, ka pieteicējs, atgriežoties /vietas nosaukums A./ ciemā, /vietas nosaukums B./ apgabalā, /vietas nosaukums C./ štatā, Indijā, varētu saskarties ar nopietna kaitējuma risku Pavēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē.

[2.3] Pieteicēja mērķis ir bijis nokļūt Vācijā, ko pats pieteicējs ir norādījis gan sākotnējā, gan personiskajā intervijā. Pieteicējs ir norādījis, ka viņa tēvs no kādas personas Indijā ir aizņēmies 16 500 *euro*, lai pieteicējs varētu nonākt Eiropā un strādāt, tādēļ pieteicējam izceļošanas dēļ ir lielas parādsaistības un Indijā viņš atgriezties nevar. Ņemot vērā, ka pieteicējs, atstājot valsti, rīkojies plānveidīgi un organizēti, tas liecina, ka patvēruma meklētāju atstāt Indiju mudinājušas nevis bailes par savu drošību, bet gan citi apsvērumi.

[2.4] Pieteicēja lietas apstākļi atbilst Patvēruma likuma 33.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam, tādējādi pieteicēja iesniegums tika izskatīts saīsinātā kārtībā.

[3] Pieteicējs nepiekrita pārsūdzētajam lēmumam, tādēļ vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, nenorādot argumentus.

Papildu paskaidrojumā (*lietas 57.lapa*) pieteicējs norādīja, ka aptuveni no /datums/ līdz /datums/ viņš bija politiskās partijas "Congress" dalībnieks. Daļēji konflikta ar onkuli dēļ pieteicējs /datums/no minētās partijas izstājās un iestājās partijā "INDL" (*The Indian National Lok Dal*). Pieteicējs apmeklēja partijas "INDL" sapulces un aicināja cilvēkus piedalīties partijas sanāksmēs. Partija "INDL" ir opozīcijā un konfliktē ar partiju "Congress". Pieteicēja konflikts ar onkuli ir cieši saistīts ar politiskiem strīdiem starp minētajām partijām. Viens no partijas "Congress" locekļiem, kuram ir labas attiecības ar pieteicēja onkuli, ir ietekmīga persona. Sākoties konfliktam, pieteicējs vērsās pēc palīdzības policijā, tomēr politisku apsvērumu dēļ policija neizskatīja pieteicēja iesniegumus. Tādējādi partijas "Congress" ietekmes dēļ pieteicējs nevar saņemt aizsardzību savā izcelsmes valstī.

[4] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā (*lietas 67.-68.lapa*) norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidro turpmāk minēto.

[4.1] Pieteicējs personiskajā intervijā uz jautājumu, vai ir kādas partijas atbalstītājs, atbildēja noliedzoši. Tādējādi papildu paskaidrojumā norādītais, ka pieteicējs esot bijis pat divu dažādu partiju loceklis, nonāk pretrunā ar pieteicēja iepriekš sniegto informāciju.

[4.2] Sākotnējā intervijā pieteicējs norādīja, ka pēdējo piecu gadu laikā viņš nav strādājis, savukārt personiskajā intervijā norādīja, ka /datums/pārcēlies uz /vietas nosaukums D./, kur strādājis par autovadītāju, bet 2024.gada 9.aprīļa papildu paskaidrojumam pievienotā darbinieka apliecība norāda uz to, ka pieteicējs tomēr ir bijis nodarbināts. Pieteicēja sniegtā informācija nav konsekventa, kā arī ir pretrunīga, tādēļ tai nav pamata uzticēties.

[5] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu tiesa lietu var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu. Pieteicējam bija iespēja mutvārdos sniegt skaidrojumu par viņa lietas apstākļiem iestādē, tostarp sākotnējās un personiskās intervijas laikā. Arī tiesvedības laikā procesa dalībniekiem bija iespēja rakstveidā izteikties par lietas izskatīšanā būtiskiem apstākļiem, kā arī iesniegt papildu pierādījumus, ko pieteicējs izmantoja (*lietas 57.-58.lapa*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka nebija saskatāms pamats pāriet uz mutvārdu procesu, un lietas izskatīšana pēc būtības tika pabeigta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību. Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 38.pantā, proti, par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 42.panta noteikumiem vajātāji vai smaga kaitējuma nodarītāji var būt: 1) izcelsmes valsts; 2) izcelsmes valsts partijas vai organizācijas, kas kontrolē šo valsti vai būtisku tās teritorijas daļu; 3) izcelsmes valsts grupējumi vai personas, ja ir iespējams pierādīt, ka izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas vai starptautiskās organizācijas nav spējīgas vai nevēlas nodrošināt aizsardzību pret vajāšanu vai smagu kaitējumu, kā noteikts šā likuma 43.pantā.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Geneva, 2019, paragraphs 38, 42. Pieejams: https://www.unhcr.org/fr-fr/en/media/handbook-procedures-and-criteria-determining-refugee-status-under-1951-convention-and-1967*).

[7] Iepazīstoties ar patvēruma lietas materiāliem, tiesa konstatē, ka sākotnējā iesniegumā (*lietas 34.–35.lapa*) pieteicējs norādīja, ka viņa dzīvība Indijā ir apdraudēta, viņš ar tēvoci strīdoties par zemi. Tēvocis esot draudējis pieteicēju nogalināt, tāpēc pieteicējam ir nepieciešams patvērums. Arī sākotnējā intervijā (*lietas 36.–40.lapa*) pieteicējs norādīja, ka patvērums tiek lūgts, jo viņš ar tēvoci nevarot sadalīt īpašumu. Personiskajā intervijā (*lietas 24.–25.lapa*) pieteicējs skaidroja, ka īpašums, par kuru izveidojās strīds, atrodas /vietas nosaukums C./ štatā, /vietas nosaukums E./ apgabalā, /vietas nosaukums F./ ciemā. Daļa no minētā īpašuma pieder pieteicēja tēvam, bet otra daļa – tēvocim, tēvoča ģimene grib atņemt pieteicēja ģimenei piederošo īpašumu, pieteicēja ģimene vērsās policijā, bet tur viņiem nepalīdzēja.

Ievērojot minēto, pārvalde pamatoti konstatēja, ka pieteicēja norādītie apstākļi neliecina par vajāšanas draudiem Indijā. Tiesa atzīst, ka ne savā iesniegumā, ne arī intervijās pieteicējs nenorādīja uz tādiem apstākļiem, kas liecinātu par vajāšanu vai tās draudiem Patvēruma likuma izpratnē. Pieteicēja raksturotais konflikts ar tēvoci norāda uz personiskas vai ekonomiskas dabas strīdu, bet tas nav neviens no Patvēruma likuma 37.panta pirmajā daļā norādītajiem vajāšanas iemesliem.

Arī no personiskajā intervijā skaidrotā par konflikta attīstību faktiski secināms, ka pieteicējam ir mēģinājuši uzbrukt tikai vienu reizi /datums/, turklāt neveiksmīgi, bet pārējie uzbrukumi ir bijuši vērsti pret pieteicēja ģimeni un tajos pieteicējs nav bijis iesaistīts. Attiecīgi pieteicēja apgalvotā policijas nespēja vai nevēlēšanās palīdzēt nav bijusi tiešā veidā saistīta ar pieteicēju. Savukārt no uzbrukuma /datums/, kas bijis vērsts tieši pret pieteicēju, viņam ir izdevies izvairīties, jo pieteicējs ir aizbēdzis. Līdz ar to pieteicēja aprakstītās personu darbības, kas bijušas saistītas ar iepriekš minēto konfliktu, arī pēc būtības nesasniedz vajāšanai raksturīgo biežumu un smagumu. Proti, uzbrukums pašam pieteicējam noticis tikai vienu reizi, savukārt laikā, kamēr pieteicējs nav dzīvojis /vietas nosaukums F./ ciemā, uzbrukumi nav viņam bijuši un draudus pieteicējs nav saņēmis. Tāpat situācija pieteicēja ģimenē konflikta sakarā nav bijusi tik smaga, lai pārējā ģimene pamestu dzīvesvietu /vietas nosaukums F./ciemā (pieteicējs personiskajā intervijā norādīja, ka konflikts vēl turpinoties, bet ģimene turpina dzīvot ģimenes mājā).

Tiesa nevērtē kā ticamu pieteicēja apgalvoto, ka tēvocis un ar viņu saistītas personas esot meklējušas pieteicēju. Tā kā pieteicējs ir norādījis, ka zeme, par kuru ģimenē norisinās konflikts, pieder tēvam, nav saprotams, kāda interese tēvocim varētu būt meklēt tieši pieteicēju. No pieteicēja stāsta neizriet konkrēti apstākļi, kas varētu šādu interesi pamatot. Ņemams vērā, ka pieteicēja brālis vēl joprojām dzīvo un strādā Indijā. Tas nozīmē, ka situācija izcelsmes valstī kopumā nav vērtējama kā tik nepanesama vai neciešama, lai liktu pieteicēja ģimenei pamest patreizējo dzīvesvietu vai Indiju vispār.

Pieteicējs personiskajā intervijā norādīja, ka esot izceļojis no Indijas konflikta dēļ, bet viņa mērķis bija nonākt Vācijā, jo tur esot viegli saņemt patvērumu un pieteicējs varētu sākt strādāt. Novērtējot šādu pieteicēja norādi iepriekš konstatēto apstākļu gaismā, tiesa atzīst par pamatotu pārvaldes secinājumu, ka pieteicēja ceļojuma uz Eiropu motīvi bija saistīti sociālo vai finansiālo problēmu risināšanu, kam nav sakara ar Patvēruma likumā definētiem vajāšanas draudiem.

[8] Papildu paskaidrojumā (*lietas 57.lapa*) pieteicējs norādīja, ka viņa konfliktam ar onkuli ir arī politisks konteksts, jo pieteicējs, tāpat kā viņa onkulis, agrāk bija politiskās partijas "Congress" dalībnieks. Kad sākās pieteicēja un viņa onkuļa konflikts, partijas biedri nostājās pieteicēja onkuļa pusē, kā rezultātā pieteicējs izstājās no minētās partijas un pievienojās partijai "INLD". Pieteicējs uzskata, ka tieši onkuļa politiskās ietekmes dēļ Indijas policija nesniedza pieteicējam nepieciešamo palīdzību.

Pārvalde tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos pamatoti norādīja, ka pieteicēja papildu paskaidrojumā sniegtā informācija nonāk pretrunā ar viņa iepriekš patvēruma procedūras ietvaros stāstīto. Personiskajā intervijā uz jautājumu vai viņš ir kādas partijas atbalstītājs, pieteicējs sniedza ļoti skaidru un viennozīmīgu atbildi, norādot, ka neesot nekādu partiju atbalstītājs. Tādējādi papildu paskaidrojumā norādītais, ka viņš esot bijis pat divu dažādu partiju loceklis, nonāk pretrunā ar iepriekš patvēruma procedūras ietvaros norādīto.

Tiesa norāda, ka atbilstoši Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (*European Union Agency for Asylum (turpmāk – EUAA)) izdotajam pētījumam „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā" (pieejams: https://euaa.europa.eu/publications/judicial-analysis-evidence-and-credibility-context-common-european-asylum-system*) par patvēruma meklētāja stāsta uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība (*minētā pētījuma 4.5.sadaļa*). Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence, savukārt, nozīmē patvēruma meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Izvērtējot stāsta iekšējo konsekvenci, tiesa ņem vērā visas neatbilstības un trūkumus, kuri ir konstatējami, izvērtējot pieteicēja rakstveida iesniegumos un intervijās norādītos faktus visās patvēruma pieteikuma izskatīšanās stadijās līdz pat gala lēmuma pieņemšanai patvēruma lietā. Galvenā

uzmanība tiek pievērsta tam, cik lielā mērā patvēruma meklētāja stāstītais ir konsekvents, jo patiesu būtisko notikumu atspoguļojumam tādam būtu jābūt. Pieteicēja pamatstāstam būtu jābūt konsekventam visās patvēruma procedūras stadijās. Ir saprātīgi pieņemt, ka, ņemot vērā kultūras atšķirības vai patvēruma meklētāja personības iezīmes, daži patvēruma meklētāja stāsta aspekti var palikt neskaidri, tomēr tiem nevajadzētu mazināt pamatstāsta kopējo ticamību. Tomēr ir iespējama arī situācija, kad, izvērtējot dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās patvēruma meklētāja norādītos faktus, tiesai rodas pamats apšaubīt pieteicēja sniegto paskaidrojumu patiesumu. Piemēram, novēlota būtisku faktu atklāšana vai arī novēlota būtisku pierādījumu iesniegšana var negatīvi ietekmēt kopējo pamatstāsta ticamību, ja vien no pieteicēja puses netiek sniegti vērā ņemami paskaidrojumi, kuri izskaidro šādu vilcināšanos (*pētījuma 4.5.1.sadaļa*).

Skaidrojot novēloto informācijas par politisko aktivitāti atklāšanu, pieteicējs norādīja, ka šo informāciju nesniedza iepriekš, jo uzskatīja, ka svarīgāk ir stāstīt par konfliktu ar savu onkuli un par to, cik bīstama ir tā situācija, kas izveidojās īpašuma jautājumu dēļ. Tiesa neuzskata, ka šis pieteicēja sniegtais skaidrojums patiesi izskaidro novēlotu faktu atklāšanu. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējam gan sākotnējās, gan arī personiskās intervijas laikā tika uzdoti jautājumi par viņa politisko aktivitāti, uz tiem pieteicējs sniedza ļoti skaidru noraidošu atbildi, savukārt uz jautājumu par onkuļa politiskajām aktivitātēm tikpat skaidri atbildēja, ka onkulis esot bijis partijas "Congress" atbalstītājs un viņam esot bijusi laba draudzība ar minētās partijas biedriem. Vēlme atklāt informāciju par onkuļa politiskajām aktivitātēm, vienlaikus sniedzot patiesībai neatbilstošu informāciju par sevi šajā jautājumā nav loģiski izskaidrojama.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka papildu paskaidrojumā norādītais par pieteicēja iesaisti divu politisko partiju darbā ir vērtējams kritiski.

Lietas materiālos atrodas arī pieteicēja iesniegtā /datums/ izdotās partijas "INLD" darbinieka apliecības kopija (*lietas 58.lapa*).

Pirmkārt, tiesa norāda, ka tādā gadījumā, ja vispār šādu pierādījumu varētu atzīt par ticamu, tas neapstiprina pieteicēja dalību politiskajā partijā, bet tikai nodarbinātību. Otrkārt, arī fakts par pieteicēja darbu šajā partijā ir vērtējams kritiski, jo nonāk pretrunā ar pieteicēja iepriekš norādīto attiecībā uz viņa nodarbinātības aspektiem. Proti, sākotnējā intervijā pieteicējs apgalvoja, ka pēdējo piecu gadu laikā viņam nav bijusi darba pieredze. Savukārt personiskajā intervijā pieteicējs jau skaidroja, ka /datums/ viņš pārcēlās uz /vietas nosaukums D./, kur strādāja par autovadītāju, vēlāk strādāja lauksaimniecības jomā. Līdz ar to personiskajā intervijā skaidrotais par nodarbinātību ir pretrunā gan ar sākotnējā intervijā apgalvoto, ka pieteicējs pēdējā laikā vispār nav strādājis, gan ar tiesvedības laikā papildus iesniegto partijas "INLD" darbinieka apliecību, atbilstoši kurai pieteicējs kopš /datums/ ir minētās partijas darbinieks. Šādu apstākli pieteicējs personiskajā intervijā nebija norādījis.

Tā kā pieteicējs iepriekšējās patvēruma procedūras stadijās nav spējis sniegt precīzu, skaidru un konsekventu informāciju par būtiskiem ar viņa dzīvi izcelsmes valstī saistītiem apstākļiem, un šobrīd tiesvedības laikā ir nevis skaidrojis jau iepriekš identificējamās neskaidrības un pretrunas, bet, uzrādot iepriekš neminētus apstākļus un pierādījumus, radījis jaunas būtiskas pretrunas, tas, tiesas ieskatā, ir nopietns pamats apšaubīt pieteicēja stāsta ticamību kopumā.

Tiesa norāda, ka patvēruma piešķiršanas procesa ietvaros gan pārvaldei, gan arī tiesai ir ierobežotas iespējas pārbaudīt patvēruma lietās iesniegto pierādījumu autentiskumu. Kā jau tika minēts, par uzticamības vērtējuma kritērijiem patvēruma lietās var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, no kuras ir atkarīga arī pieteicēja stāsta ticamība. Izskatāmajā gadījumā šajā spriedumā konstatētie iekšējās konsekvences trūkumi liek tiesai ļoti kritiski vērtēt pieteicēja tiesvedības laikā norādītos jaunos apstākļus un iesniegto pierādījumu.

Šādos apstākļos tiesa kopumā kritiski vērtē pieteicēja stāstu par apdraudējumu Indijā un šāda apdraudējuma saistību ar pieteicēja politisko aktivitāti. Līdz ar to tiesvedības laikā pieteicēja norādītie jaunie apstākļi nedod pamatu apšaubīt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, tostarp to, ka konkrētā lieta bija izskatāma saīsinātā kārtībā.

[9] Apkopojot iepriekš teikto, izskatāmajā lietā nav konstatējams, ka pieteicēja stāsts, kas ir patvēruma lūguma pamatā, norādītu uz Patvēruma likumā definētajiem vajāšanas draudiem Indijā. Proti, no lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējs Indijā būtu piedzīvojis vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē vai arī attiecībā uz viņu būtu konstatējami šādas vajāšanas draudi.

Līdz ar to pārvalde pamatoti atteica piešķirt pieteicējam bēgļa statusu.

[10] Saskaņā ar Patvēruma likuma 40.panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37.panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46.panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir:1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

Pieteicējs nav norādījis, ka Indijā viņam draudētu nāves soda piespriešana vai tā izpilde. Ievērojot iepriekš spriedumā veikto pieteicēja individuālo apstākļu izvērtējumu, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs Indijā varētu saskarties ar spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu attieksmi vai sodīšanu.

Tiesa norāda, ka pieteicēja un viņa tēvoča konflikts pēc būtības ir uzskatāms par viņu privātu strīdu, un no pieteicēja paskaidrojumiem neizriet, ka šā konflikta rezultātā pieteicējs būtu ticis pakļauts diskriminējošiem tiesiskiem vai administratīviem pasākumiem vai arī viņam būtu izvirzītas diskriminējošas apsūdzības vai nesamērīgs sods. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja tēvocis nav uzskatāms par vajātāju vai smaga kaitējuma nodarītāju Patvēruma likuma izpratnē. Tāpat tiesas apskatītie informācijas avoti neliecina par to, ka Indija nebūtu spējīga nodrošināt saviem pilsoņiem nepieciešamo tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību vismaz pamata līmenī (piem., *Freedom in the World 2024. India, pieejams: https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2024*). Pieteicēja vispārīgie apgalvojumi par Indijas policijas nespēju palīdzēt nav uzskatāmi par pierādījumiem, kuri liecinātu par tiesībsargājošo iestāžu diskriminējošu attieksmi pret pieteicēju.

Izvērtējot tiesai publiski pieejamos ziņojumus par situāciju Indijā, tiesa pievienojas pārvaldes viedoklim, ka Indijā, tai skaitā arī /vietas nosaukums C./ apgabalā, kurš ir uzskatāms par pieteicēja ģimenes dzīvesvietu viņa mītnes zemē, nenotiek starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (piem., *Human Rights Watch, India, Events of 2023, pieejams: https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/india*).

Šādos apstākļos pārvalde pamatoti atteica piešķirt pieteicējam arī alternatīvo statusu.

[11] Patvēruma likuma 33.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona iesniegumu var izskatīt saīsinātā kārtībā, ja patvēruma meklētājs, iesniedzot iesniegumu, ir norādījis tikai tādus apstākļus, kas nevar būt par pamatu tam, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā iestāde pamatoti lietu izskatīja saīsinātā kārtībā, jo patvēruma iesniegumā norādītie apstākļi nevar būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2024.gada 14.februāra lēmuma Nr. 347/PLN/2024 atcelšanu.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese L. Cielava